

HOMILIE

Mgr. J.H.J. van den Hende

Bij de diakenwijding van Boris Plavčić

Zondag 8 november 2015, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal Rotterdam

1 Koningen 17, 10-16

Hebreeën 9, 24-28

Marcus 12, 38-44

Broeders en zusters in Christus, we mogen op deze zondagmiddag in onze kathedraal een bijzondere plechtigheid vieren. Met veel parochianen uit het bisdom Rotterdam en heel bijzonder met parochianen van de Kroatische parochie. En niet alleen ons eigen bisdom is hier. Ook van buiten ons bisdom, met name uit het bisdom Haarlem-Amsterdam, zijn er veel mensen gekomen.

We mogen als Kerk samenkomen rond Jezus Christus. In de Kerk van de Heer staat de deur open om aan te sluiten, mee te bidden en om uiteindelijk mee te strijden ook. Die strijd kwam ter sprake in de laatste zin van de acclamatie zojuist na de oproep en uitverkiezing van Boris hier in ons midden: “Dank aan de herder die zorgzaam en wijs ons wil leiden, die ons gezondheid geeft, vriendschap en gunstige tijden, in alle nood biedt Hij ons daag’lijks zijn Brood en schenkt ons kracht om te strijden.”

Kracht om te strijden betekent niet vechten met de botte bijl, noch met ruzie en partijzucht, maar het is de goede strijd (cf 2 Tim. 4,6) voor het evangelie, die voortkomt uit liefde en vrede. Vrede is een gave, het is een gave Gods als vrede aanwezig mag zijn in onze harten. Als iemand echte vrede naar waarde schat, dan zijn het wel Boris en zijn familie die naar hier kwamen vanuit een oorlog en dreiging.

Het gaat er ten diepste om in geloof te leven vanuit de liefde en vrede van de Heer en dan je beste kracht te geven voor het Rijk van God dat door die vrede en liefde wordt getekend en verder opgebouwd.

De Heer zelf opent de deuren van zijn Rijk voor ons. Het is een Rijk dat je niet ziet op de kaart in een atlas of op een wereldbol. Het Rijk van God mag groeien in de harten van de mensen die bij de Heer willen horen. Het wordt getekend door dienstbaarheid, ten volle zichtbaar en hoorbaar in onze Heer Jezus. Immers, Gods Zoon is gekomen om te dienen en niet om gediend te worden (cf Mc. 10, 45). Zijn hele leven staat in het teken van de blijde boodschap (cf Joh. 3, 16).

Vandaag horen we in het evangelie hoe de Heer in beeldende taal vertelt en ons leert waar het op aankomt. Hij gebruikt daarvoor scherpe bewoordingen, en op het eerste gehoor wordt een tegenstelling benadrukt. De Heer Jezus spreekt over de Schriftgeleerden die zich rijk uitdossen en over een arme vrouw die in de tempelkist een heel klein centje gooit. Zet de Heer dat als zwart-wit tegenover elkaar? Nee, Hij wil dat we zien waar het op aankomt in beide situaties. Rijke kleding, uiterlijke vroomheid en voorname plaatsen hebben niets te betekenen als je niet gericht bent op het Rijk van God en zijn gerechtigheid. En iemand die op het oog weinig heeft, voegt weliswaar niets toe aan de economische rijkdom van de tempel, maar het is wel degelijk heel veel wat de arme vrouw daar geeft, want zij geeft alles wat ze heeft.

Het Rijk van de Heer vraagt inderdaad alles. Dan gaat het niet meteen en alleen om het afstaan van bezittingen of geld en goed, maar op de eerste plaats om ons hart. Dat we allereerst ons hart geven aan de Heer. En als we vervolgens van harte onze gaven geven in geld en goed, als we delen van ons bezit en van onze rijkdommen, dan moet het eigenlijk zo zijn dat we daarmee van binnenuit op de eerste plaats onszelf willen geven, in kracht van de heilige Geest.

Hoe belangrijk is het dat het Rijk van God steeds weer aan ons wordt verkondigd en voorgehouden. Als mensen zijn we namelijk vaak geneigd om vooral zelf af te bakenen wat goed is, wat nodig is en wat niet nodig is. Maar als je een aalmoes in de hand van een zwerver drukt en zonder op te kijken doorloopt, heb je nog niet iets van jezelf gegeven. Jezelf geven kan alleen in kracht van de Geest, in de voetsporen van Jezus Christus en kijkend met de ogen van Jezus (cf. Lumen Fidei 18).

Vandaag mogen we een diakenwijding vieren. Boris mag diaken zijn en getekend worden door de gezindheid waarmee hij zojuist antwoordde: “Ja, hier ben ik.” Het is de gezindheid waarmee hij zichzelf met heel zijn hart geeft aan de Heer, voor het Rijk van God.

In de eerste lezing uit het Boek der Koningen heeft de vrouw die Elia ontmoet nauwelijks nog voedsel. Ze heeft slechts een klein beetje olie en een klein beetje meel. Ze gaat voor de laatste keer een maaltijd klaarmaken. Daarna wacht de hongerdood. Het klinkt onvoorstelbaar dat de profeet Elia bij het zien en horen van deze ellende zegt: “Geef eerst maar eens wat brood aan mij” in plaats van dat hij zegt: “Wat kan ik voor u doen?” Maar in antwoord op de vraag van de profeet Elia geeft en deelt zij van haar armoede. Zij is degene die werkelijk barmhartigheid betoont. God zelf komt vervolgens ter sprake in de woorden van de profeet: dat bij de Heer overvloed is, dat bij God liefde en barmhartigheid ten volle bestaan.

De plechtige diakenwijding die wij vandaag vieren vindt plaats in het Laurentiusjaar, dat we momenteel in ons bisdom mogen houden (15 november 2014 - 2 februari 2016). De heilige diaken Laurentius leefde in de derde eeuw. Hij kwam uit Spanje, ging naar Rome en versterkte daar de Kerk met zijn geloof. We mogen in het diocesane jaar van Laurentius, in het jaar van die vreemdeling in Rome, Boris in ons midden verwelkomen, die van elders is gekomen, die hier de Kerk komt versterken en zijn geloof als diaken beschikbaar wil stellen.

We zijn de Heer dankbaar voor zijn gaven en we zijn de heilige diaken Laurentius dankbaar voor zijn voorbeeld en voorspraak. En we weten in geloof dat er bij de Heer overvloed is, genade, en dat we ook in tijden van schaarste steeds ons hart open mogen zetten voor zijn roepstem om zijn rijkdom te ontvangen.

Als mens geven van wat je hebt, geven van wie je bent. We mogen kijken naar Jezus Christus en van Hem leren. Hij gaf zichzelf aan het kruis, Hij gaf zijn leven en door zijn kruisdood en verrijzenis heeft Hij de weg geopend naar nieuw leven en is duidelijk geworden dat liefde en dienstbaarheid in de Naam van de Heer sterker zijn dan dood en haat. En dat in kracht van de heilige Geest daadwerkelijke liefde steeds de weg opent naar Gods Rijk en verder opbouwt.

Bidden we dat we ons verbinden met allen die ons in geloof zijn voorgegaan, met allen die hun beste krachten hebben gegeven voor het evangelie, in vertrouwen op de Heer. Mogen we daar in bescheidenheid maar met vastberadenheid bij aansluiten. Beste Boris, je mag je gezonden weten door de Heer tot dienstbaarheid in de gemeenschap van de Kerk. Je bent in geloof naar hier gekomen en in kracht van de heilige Geest zijn ook wij jouw familie. Amen.